

Forslag

til

Lov om erstatning for vaccinationskader.

Fremsat den 18. oktober 1977 af indenrigsministeren.

§ 1. Staten yder erstatning til en vaccineret person eller dennes efterladte for skade, som med rimelig sandsynlighed må antages at være forårsaget af vaccination her i landet mod en sygdom, der er omfattet af lov om tilbud om gratis vaccination mod visse sygdomme.

Stk. 2. Staten yder endvidere tilsvarende erstatning for skade, som med rimelig sandsynlighed skyldes smitte fra en person, der er vaccineret som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan fastsætte bestemmelser om, at også anden vaccination end den i stk. 1 omhandlede skal være omfattet af loven.

§ 2. Sager om ydelser efter denne lov behandles af sikringsstyrelsen.

Stk. 2. Forinden sikringsstyrelsen træffer afgørelse af spørgsmål vedrørende tilkendelse af ydelser efter § 4, nr. 2-5, skal sikringsstyrelsen give skadelidte eller de efterladte samt andre vedkommende lejlighed til at gøre sig bekendt med de foreliggende oplysninger og til at udtale sig om sagen.

§ 3. Anmeldelse til sikringsstyrelsen af skader, som må antages at kunne medføre ydelser efter loven, skal ske snarest muligt og senest ét år efter, at de første sikre symptomer på skaden er påvist. Sikringsstyrelsen kan se bort fra denne frist, når der er særlig grund dertil.

Stk. 2. Det påhviler enhver læge, som i sin virksomhed bliver bekendt med skader, som må antages at kunne medføre ydelser efter loven, at foretage indberetning herom til sikringsstyrelsen.

Lovforslag. Folketingsåret 1976-77. 2. samling.

Indenrigsmin. 3. s. kt. j.nr. 5150-12/1977.

63 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

§ 4. Ydelserne efter denne lov er:

- 1) sygebehandling, optræning og hjælpemidler m. m.,
- 2) erstatning for tab af erhvervsevne,
- 3) erstatning for varigt mén,
- 4) overgangsbeløb til efterladte ved dødsfald,
- 5) erstatning for tab af forsørger.

§ 5. I sager efter loven anvendes reglerne i lov om arbejdsskadeforsikring tilsvarende for så vidt angår:

- 1) skadelidtes medvirken til skadens indtræden,
- 2) betaling af lægeattester m. v.,
- 3) de midler, sikringsstyrelsen kan anvende for at få sagen oplyst,
- 4) sikringsstyrelsens ret til at stille visse krav til skadelidte eller de efterladte efter skadens indtræden,
- 5) fastsættelse, kapitalisering, regulering og udbetaling af lovens ydelser,
- 6) fastsættelse af årsløn,
- 7) regres mod skadevolderen,
- 8) overdragelse af og retsforfølgning mod skadelidtes krav.

Stk. 2. Erstatning for tab af erhvervsevne kan tidligst ydes med virkning fra skadelidtes fyldte 15. år.

§ 6. Sikringsstyrelsens afgørelse kan indbringes for den sociale ankestyrelse.

Stk. 2. Klagen til ankestyrelsen indgives inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. For en skadelidte eller

for efterladte, der på afgørelsens tidspunkt opholder sig på Færøerne eller i det øvrige Europa uden for Danmark, er fristen dog 6 uger; opholder de sig uden for Europa, er fristen 3 måneder.

Stk. 3. Ankestyrelsen kan se bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelse herom træffes af chefen for ankestyrelsen.

§ 7. Socialministeren kan fastsætte bestemmelser om, hvad der skal ske med løbende ydelser, herunder om disse skal ind-

drages helt eller delvist, hvis skadelidte kommer under særforplejning eller på anden måde forplejnes af det offentlige.

§ 8. Loven træder i kraft den 1. april 1978 og anvendes på skader, for hvilke de første sikre symptomer er påvist efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. Lov nr. 234 om erstatning for vaccinationsskader af 7. juni 1972, ophæves. Loven anvendes dog fortsat på skader, for hvilke de første sikre symptomer er påvist inden lovens ikrafttræden.

Bemærkninger til lovforslaget.

I. Almindelige bemærkninger.

a. Lovforslagets baggrund.

Forslaget skal træde i stedet for lov nr. 234 af 7. juni 1972 om erstatning for vaccinationsskader, som ændret ved lov nr. 606 af 20. december 1972. I bilag A er såvel den gældende lov som forslaget aftrykt. Om baggrunden for den gældende vaccinationsskadeerstatningslov henvises til folketings-tidende 1971-72: 762, 1324, 6413, tillæg A 601, B 2237 og C 549.

Den gældende vaccinationsskadeerstatningslov knytter sig til lov om erstatning til skadelidte værnepligtige m. fl., idet der for så vidt angår de fleste af bestemmelserne i førstnævnte lov blot henvises til sidstnævnte lov.

Baggrunden for det foreliggende forslags frem-sættelse er, at socialministeren har fremsat forslag til nye love om henholdsvis arbejdsskadeforsikring og erstatning til skadelidte værnepligtige m. fl., der skal afløse henholdsvis ulykkesforsikringsloven og den gældende værnepligtserstatningslov.

Socialministerens forslag til ny værnepligtserstatningslov henviser stort set til bestemmelserne i arbejdsskadeforsikringsloven, og de fordele i relation til erstatningsberegningerne, som den gældende værnepligtserstatningslov rummer i forhold til den gældende ulykkesforsikringslov, ophæves ifølge de nu foreliggende forslag. På denne baggrund forekommer det hensigtsmæssigt også at lade vaccinationsskadeerstatningsloven henviser til arbejdsskade-forsikringslovens bestemmelser.

Den væsentligste ændring i forhold til den bestående retstilstand er, at den hidtidige invaliditets-erstatning skal udregnes på en ny måde. Der skal således ydes erstatning, dels for den mén, skaden har medført, dels for tab af erhvervsevne. Hertil kommer, at erstatningsbeløbet vil blive forhøjet som følge af en forhøjelse af såvel det årslønsmaksimum som det erstatningsniveau, der indgår i beregningsgrundlaget.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til for-slag til lov om arbejdsskadeforsikring, hvor ændringerne i relation til erstatningsformerne og erstatningernes beregning nærmere er gennemgået.

De bestemmelser i forslaget til arbejdsskadefor-sikringslov, som ifølge nærværende forslag vil finde

anvendelse på sager om erstatning for vaccinations-skader, er aftrykt som bilag B.

b. Lovforslagets hovedtræk.

I. Ifølge lovforslagets § 1 pålægges statskassen ansvar for skader, der må anses forårsaget af vacci-nationer mod de sygdomme, der er omfattet af de bekendtgørelser, der er udstedt i medfør af § 1, stk. 1, i lov nr. 634 af 17. december 1976 om tilbud om gratis vaccination mod visse sygdomme. Dvs. at der i forslaget — som efter den gældende vaccina-tionsskadeerstatningslov — er tale om skader for-årsaget af vaccinationer, der foretages i offentlig interesse, dvs. for at beskytte større eller mindre dele af befolkningen mod smitte af den pågældende sygdom og ikke alene for at beskytte den enkelte.

Vaccination mod følgende smitsomme sygdomme sker for tiden i offentlig interesse: difteri, kighoste, polio og tuberkulose, ligesom der i vaccinen, der anvendes til vaccination mod difteri og polio, indgår stivkrampevaccine. Derimod foretages koppevacci-nation ikke mere i offentlig interesse, jfr. nedenfor under bemærkningerne til § 1.

Det er i forslaget endvidere fremhævet, at der også kan ydes erstatning, såfremt der er rimelig sandsynlighed for, at en skade skyldes smitte fra en vaccineret person.

Da man må forudse, at udviklingen kan medføre, at sundhedsmyndighederne finder anledning til at anbefale vaccinationer også mod andre smitsomme sygdomme end dem, der tilbydes gratis i medfør af lov om tilbud om gratis vaccination mod visse sygdomme, kan indenrigsministeren efter lovforslagets § 1, stk. 3, udvide vaccinationsskadeerstatningslovens område til at omfatte vaccination mod andre smitsomme sygdomme, der foretages i offentlig interesse.

Hvor den gældende vaccinationsskadeerstatnings-lov henviser til værnepligtserstatningsloven, hen-viser forslaget til arbejdsskadeforsikringsloven.

Ifølge lovforslagets § 4 skal ydelserne efter loven være følgende:

1. sygebehandling, optræning og hjælpemidler m. m.,
2. erstatning for tab af erhvervsevne,
3. erstatning for varigt mén,
4. overgangsbeløb til efterladte ved dødsfald,

5. erstatning for tab af forsørger, hvor de under 2.-5. nævnte erstatningsformer træder i stedet for de hidtidige invaliditets- og forsørger-tabs'erstatninger.

I lovforslagets § 5 er opremsat, hvilke af reglerne i arbejdsskadeforsikringsloven der skal anvendes på sager efter vaccinationsskadeerstatningsloven.

2. Skaden må som efter den gældende vaccinations-skadeerstatningslov med rimelig sandsynlighed antages at være forårsaget af vaccinationen. Det vil ofte være vanskeligt at afgrænse vaccinations-skader fra sygdomme, som tilfældigvis opstår samtidig med vaccinationen, men uden årsagsmæssig sammenhæng hermed.

Spørgsmålet om årsagssammenhæng mellem vaccination og sygdom må som hidtil bero på et skøn over samtlige foreliggende omstændigheder. Dette skøn foreslås som efter de gældende regler henlagt til sikringsstyrelsen, der ligeledes skal behandle spørgsmål om årsagsforbindelse i sager om erstatning i henhold til arbejdsskadeforsikringsloven og værnepligtserstatningsloven.

Efter lovforslaget pålægges der fortsat statskassen erstatningsansvar for såvel hændelige skader som for skader, der er en følge af fejl og forsømmelser, når skaden med rimelig sandsynlighed må anses forårsaget af vaccinationen.

Ved vaccinationer forekommer der i adskillige tilfælde ubetydelige bivirkninger af ganske få dages varighed. Sygeperioder som følge af sådan midlertidig skadevirkning vil som efter de gældende regler skulle sidestilles med sygdom i almindelighed og begrunder således ikke erstatningsansvar for statskassen.

3. Det har i forbindelse med lovforslagets forbedrelse været overvejet at inddrage de særlige erstatnings- og godtgørelsesordninger vedrørende blod- samt nyre- og knoglemarvsdonorer, der er hjemlet ved tekstanmærkninger på finansloven (§ 13), under lovens område. Da disse donorerstatningsordninger på flere punkter er væsensforskellige fra vaccinationsskadeerstatningsordningen efter nærværende lovforslag, har indenrigsministeriet ment, at disse godtgørelses- og erstatningsordninger indtil videre bør fortsætte som hidtil.

c. Administrative og økonomiske konsekvenser af lovforslaget.

Lovforslaget vil ikke medføre administrative konsekvenser for den statslige og (amts)kommunale sektor, ligesom forslaget heller ikke får økonomiske konsekvenser for den (amts)kommunale sektor.

Det er ikke muligt at sige noget om, hvor mange

tilfælde af vaccinationsskader der vil opstå, men det må antages, at antallet fortsat vil blive meget begrænset — i årene 1974, 1975 og 1976 er der kun anmeldt henholdsvis 4, 6 og 6 skader. På denne baggrund kan der ikke umiddelbart forventes væsentlige økonomiske konsekvenser for den statslige sektor; den generelle forhøjelse af erstatningsniveauet vil dog alt andet lige medføre en vis begrænset forhøjelse af udgifterne til de omhandlede vaccinationsskadeerstatninger, der afholdes under socialministeriets finanslovkonto § 15.3.37.51.01. På finansloven 1977-78 er der afsat 235.000 kr.

II. Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Bestemmelserne i stk. 1 og 2 træder i stedet for den gældende lovs § 1, stk. 1. Medens den gældende lov opremsar de vaccinationsskader, der kan ydes erstatning for — skader forårsaget af vaccination mod kopper, difteri, kighoste, polio eller tuberkulose samt i visse tilfælde stivkrampe —, henvises der i forslaget til vaccinationer mod en sygdom, der er omfattet af lov nr. 634 af 17. december 1976 om tilbud om gratis vaccination mod visse sygdomme (vaccinationsloven).

Indenrigsministeren har i medfør af vaccinationsloven i bekendtgørelse nr. 77 af 4. marts 1977 om gratis vaccination mod visse smitsomme sygdomme m. v. fastsat, at enhver person under 18 år, der har dansk indfødsret eller bopæl her i landet, kan blive gratis vaccineret mod de samme sygdomme — dog bortset fra kopper — som nævnt i den gældende vaccinationsskadeerstatningslov. Der vil således efter forslaget kunne ydes erstatning for de samme kategorier af vaccinationsskader som efter den gældende vaccinationsskadeerstatningslov, når bortses fra skader forårsaget af koppevaccination, jfr. nedenfor.

Det er ikke hensigten med lovforslagets henvisning til vaccinationsloven i øvrigt at indskrænke den personkreds, der skal kunne rejse erstatningskrav, i forhold til den gældende lov, hvorefter det afgørende alene er, hvilken sygdom der er vaccineret mod.

Baggrunden for lovforslagets generelle henvisning til vaccinationsloven er at tilvejebringe mere smidige regler om erstatning for vaccinationsskader. Såfremt indenrigsministeren med hjemmel i vaccinationsloven bestemmer, at der skal tilbydes vaccination mod en eller anden smitsom sygdom, vil den pågældende vaccination samtidig være omfattet af vaccinationsskadeerstatningsloven.

Såvel den hidtidige obligatoriske som den vederlagsfri, offentlige koppevaccination er blevet ophævet ved henholdsvis lov nr. 242 af 12. maj 1976 om ændring af lov om vaccination mod kopper og ovennævnte vaccinationslov (nr. 634 af 17. december 1976). Begrundelsen herfor var, at risikoen for koppesmitte her i landet er meget ringe. Der er derfor ikke fundet grundlag for at opretholde adgangen til at få erstatning specielt for skader forårsaget af koppevaccination. Baggrunden herfor er den, at der kun tilbydes gratis vaccination og erstatning for skader som følge heraf, når vaccinationerne ikke alene har til formål at beskytte den enkelte, men også at beskytte større eller mindre dele af befolkningen mod smitte af de pågældende sygdomme med henblik på at hindre udbredelse af sygdommene, dvs. i offentlig interesse.

Der vil således heller ikke efter forslaget være adgang til erstatning for skader som følge af vaccination mod gul feber, tyfus og kolera og andre mere specielle vaccinationer, da sådanne vaccinationer alene tager sigte på beskyttelse af enkeltpersoner under deres ophold i udlandet.

I stk. 2 er det fremhævet — i overensstemmelse med praksis efter den nugældende lov —, at der også kan ydes erstatning i tilfælde, hvor der er rimelig sandsynlighed for, at skaden er forårsaget af smitte fra en vaccineret person, det være sig ved direkte eller indirekte kontakt med den pågældende. Ifølge sundhedsstyrelsen kan smitte i sjældne tilfælde forekomme ved såvel direkte som indirekte kontakt, hvor der er tale om vaccination med levende, svækket virusvaccine (polio dråbevaccination).

I stk. 3, der svarer til den gældende lovs § 1, stk. 1, er der givet indenrigsministeren bemyndigelse til at fastsætte bestemmelser om, at også andre vaccinationer end de, der foretages i medfør af lov om tilbud om gratis vaccination mod visse sygdomme, skal omfattes af vaccinationsskadeerstatningsloven. Det forudsættes herved, at der er tale om vaccinationer, der foretages i offentlig interesse.

Der kan som hidtil kun rejses erstatningskrav, hvis skaden med rimelig sandsynlighed må antages at være forårsaget af en af de omhandlede vaccinationer. Det forudsættes ligeledes som hidtil, at vaccinationen er foretaget her i landet.

Til § 2.

Bestemmelsen i stk. 1, er ligelydende med den gældende lovs § 2.

Stk. 2 medfører en udvidelse i forhold til de regler, der normalt gælder for offentlighed i forvaltningen. Efter offentlighedsloven skal en part således selv begære at blive gjort bekendt med akterne

i sin sag, medens forslaget forudsætter, at sikringsstyrelsen af sig selv tager initiativ til at gøre parten bekendt med de oplysninger, der vil blive lagt til grund for styrelsens afgørelse.

Til § 3:

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 3.

Til § 4.

Bestemmelsen er formuleret som § 24 i forslag til lov om arbejdsskadeforsikring og er som denne alene en fortegnelse over lovens ydelser. Bestemmelsen træder i øvrigt i stedet for oversigten i den gældende lovs § 1 over denne lovs ydelser (invaliditetserstatning og forsørgertæbserstatning).

Til § 5.

I stk. 1 er der henvist til følgende bestemmelser i forslaget til lov om arbejdsskadeforsikring (nedenfor benævnt F.t.ASF.):

- 1) skadelidtes medvirken til skadens indtræden, jfr. F.t.ASF. § 14,
- 2) betaling af legeattester m. v., jfr. F.t.ASF. § 18, stk. 2 og 3,
- 3) de midler, sikringsstyrelsen kan anvende for at få sagen oplyst, jfr. F.t.ASF. § 20,
- 4) sikringsstyrelsens ret til at stille visse krav til skadelidte eller de efterladte efter skadens indtræden, jfr. F.t.ASF. §§ 21-23,
- 5) fastsættelse, kapitalisering, regulering og udbetaling af lovens ydelser, jfr. F.t.ASF. §§ 25-36, og §§ 38-40,
- 6) fastsættelse af årsløn, jfr. F.t.ASF. § 37, stk. 1-4 og stk. 6,
- 7) regres mod skadevolderen, jfr. F.t.ASF. § 55,
- 8) overdragelse af og retsforfølgning mod skadelidtes krav, jfr. F.t.ASF. § 57.

Bestemmelserne, hvortil der henvises ovenfor, er aftrykt som bilag B til nærværende lovforslag, og der kan i øvrigt henvises til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser i forslaget til arbejdsskadeforsikringslov.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer til gældende lovs § 5, stk. 1, 1. pkt. De øvrige bestemmelser i den gældende lovs § 5 er udgået som følge af forslagets henvisninger (i § 5) til lov om arbejdsskadeforsikring.

Til § 6.

Bestemmelsen er ligelydende med den gældende lovs § 6, jfr. F.t.ASF § 54.

Til § 7.

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 7.

Til § 8.

Da erstatningsreglerne efter forslaget hviler på et grundlag, der er forskelligt i forhold til den gældende vaccinationsskadeerstatningslov, jfr. nærmere

ovenfor afsnit I, a, vil det ikke være praktisk muligt at overføre sager vedrørende vaccinationsskader, for hvilke de første sikre symptomer er påvist før lovens ikrafttræden, til behandling efter nærværende forslag.

Ikrafttrædelsestidspunktet er det samme som i forslaget til lov om arbejdsskadeforsikring.

Bilag A.

I dette bilag findes i venstre spalte de gældende bestemmelser i lov nr. 234 af 7. juni 1972 om erstatning for vaccinationsskader som ændret ved lov nr. 606 af 20. december 1972, medens lovforslaget findes i højre spalte.

Gældende bestemmelser.

§ 1. Statskassen yder erstatning for tab eller forringelse af erhvervsevnen som følge af invaliditet samt for tab af forsørger og for udgifter til begravelseshjælp, såfremt invaliditeten eller dødsfaldet med rimelig sandsynlighed må antages at være forårsaget af vaccination her i landet mod kopper, difteri, kighoste, polio eller tuberkulose samt mod stivkrampe, såfremt stivkrampvaccinen indgives sammen med en eller flere af vaccinerne til de førstnævnte vaccinationer.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan fastsætte bestemmelser om, at også anden vaccination skal være omfattet af loven.

§ 2. Sager om ydelser efter denne lov behandles af sikringsstyrelsen.

§ 3. Anmeldelse til sikringsstyrelsen af skader, som antages at kunne medføre erstatning efter loven, skal ske snarest muligt og senest ét år efter, at de første sikre symptomer på skaden er påvist. Sikringsstyrelsen kan dog fravige denne frist, såfremt ganske særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 2. Det påhviler enhver læge, som i sin virksomhed bliver bekendt med skader, som må antages at kunne medføre erstatning efter loven, at foretage indberetning herom til sikringsstyrelsen.

Forslaget.

§ 1. Staten yder erstatning til en vaccineret person eller dennes efterladte for skade, som med rimelig sandsynlighed må antages at være forårsaget af vaccination her i landet mod en sygdom, der er omfattet af lov om tilbud om gratis vaccination mod visse sygdomme.

Stk. 2. Staten yder endvidere tilsvarende erstatning for skade, som med rimelig sandsynlighed skyldes smitte fra en person, der er vaccineret som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan fastsætte bestemmelser om, at også anden vaccination end den i stk. 1 omhandlede skal være omfattet af loven.

§ 2. Sager om ydelser efter denne lov behandles af sikringsstyrelsen.

Stk. 2. Forinden sikringsstyrelsen træffer afgørelse af spørgsmål vedrørende tilkendelse af ydelser efter § 4, nr. 2-5, skal sikringsstyrelsen give skadelidte eller de efterladte samt andre vedkommende lejlighed til at gøre sig bekendt med de foreliggende oplysninger og til at udtale sig om sagen.

§ 3. Anmeldelse til sikringsstyrelsen af skader, som må antages at kunne medføre ydelser efter loven, skal ske snarest muligt og senest ét år efter, at de første sikre symptomer på skaden er påvist. Sikringsstyrelsen kan se bort fra denne frist, når der er særlig grund dertil.

Stk. 2. Det påhviler enhver læge, som i sin virksomhed bliver bekendt med skader, som må antages at kunne medføre ydelser efter loven, at foretage indberetning herom til sikringsstyrelsen.

Gældende bestemmelser.

(Jfr. gældende bestemmelser § 1, stk. 1).

§ 4. I sager efter denne lov anvendes de regler, der i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m. fl. er fastsat om:

- 1) skadelidtes medvirken til skadens indtræden,
- 2) regres mod skadevolderen,
- 3) betaling af lægeattester,
- 4) de midler, sikringsstyrelsen kan anvende for at få sagen oplyst,
- 5) sikringsstyrelsens ret til at stille visse krav til skadelidte eller de efterladte efter skadens indtræden,
- 6) overdragelse af og retsforfølgning mod skadelidtes krav,
- 7) hjælpemidler og sygevogne til — samt optræning og sygebehandling af — skadelidte,
- 8) beregning, kapitalisering og udbetaling af invaliditetserstatning eller begravelseshjælp og erstatning for tab af forsørger, jfr. dog § 5,
- 9) forhøjelse, nedsættelse eller inddragelse af de under nr. 8 nævnte ydelser og
- 10) sikringsstyrelsens ret til at føre kontrol med rentenydere.

§ 5. Invaliditetserstatning ydes med virkning fra det tidspunkt, hvor skadelidtes tilstand må anses for stationær, dog tidligst fra skadelidtes fyldte 15. år. I de i § 3, stk. 1, 2. pkt., nævnte tilfælde bestemmer sikringsstyrelsen, fra hvilket tidspunkt erstatning skal ydes.

Stk. 2. Erstatning for tab af forsørger ydes også i tilfælde, hvor en afdød ægtefælle har opfyldt sin forsørgelsespligt ved arbejde i hjemmet.

Stk. 3. Den årsløn, der lægges til grund ved erstatningsberegningen, kan ikke fastsættes højere end det højeste årslønsbeløb

Forslaget.

§ 4. Ydelserne efter denne lov er:

- 1) sygebehandling, optræning og hjælpemidler m. m.,
- 2) erstatning for tab af erhvervsevne,
- 3) erstatning for varigt mén,
- 4) overgangsbeløb til efterladte ved dødsfald,
- 5) erstatning for tab af forsørger.

§ 5. I sager efter loven anvendes reglerne i lov om arbejdsskadeforsikring tilsvarende for så vidt angår:

- 1) skadelidtes medvirken til skadens indtræden,
- 2) betaling af lægeattester m. v.,
- 3) de midler, sikringsstyrelsen kan anvende for at få sagen oplyst,
- 4) sikringsstyrelsens ret til at stille visse krav til skadelidte eller de efterladte efter skadens indtræden,
- 5) fastsættelse, kapitalisering, regulering og udbetaling af lovens ydelser,
- 6) fastsættelse af årsløn,
- 7) regres mod skadevolderen,
- 8) overdragelse af og retsforfølgning mod skadelidtes krav.

Stk. 2. Erstatning for tab af erhvervsevne kan tidligst ydes med virkning fra skadelidtes fyldte 15. år.

F. t. l. om erstatning for vaccinationsskader.

*Gældende bestemmelser.**Forslaget.*

efter lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m. fl., således som dette beløb er reguleret på tidspunktet for første erstatningsudbetaling.

Stk. 4. For personer under 21 år fastsættes årslønnen i overensstemmelse med reglerne i ulykkesforsikringslovens § 44, stk. 6, sidste punktum.

§ 6. Sikringsstyrelsens afgørelse kan indbringes for den sociale ankestyrelse.

Stk. 2. Klagen til ankestyrelsen indgives inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. For en skadelidt eller for efterladte, der på afgørelsens tidspunkt opholder sig på Færøerne eller i det øvrige Europa uden for Danmark, er fristen dog 6 uger; opholder de sig uden for Europa, er fristen 3 måneder.

Stk. 3. Ankestyrelsen kan se bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelse herom træffes af chefen for ankestyrelsen.

§ 7. Socialministeren kan fastsætte bestemmelser om, hvad der skal ske med en renteydelse, herunder om den skal inddrages helt eller delvis, hvis skadelidte kommer under særforsorg eller på anden måde forsørges af det offentlige.

§ 8. Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Loven anvendes på vaccinationsskader, for hvilke de første sikre symptomer er påvist efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Loven anvendes endvidere på vaccinationsskader, for hvilke de første sikre symptomer er påvist før lovens ikrafttræden, såfremt de anmeldes til sikringsstyrelsen senest ét år efter lovens ikrafttræden.

§ 6. Sikringsstyrelsens afgørelse kan indbringes for den sociale ankestyrelse.

Stk. 2. Klagen til ankestyrelsen indgives inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. For en skadelidt eller for efterladte, der på afgørelsens tidspunkt opholder sig på Færøerne eller i det øvrige Europa uden for Danmark, er fristen dog 6 uger; opholder de sig uden for Europa, er fristen 3 måneder.

Stk. 3. Ankestyrelsen kan se bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelse herom træffes af chefen for ankestyrelsen.

§ 7. Socialministeren kan fastsætte bestemmelser om, hvad der skal ske med løbende ydelser, herunder om disse skal inddrages helt eller delvist, hvis skadelidte kommer under særforsorg eller på anden måde forsørges af det offentlige.

§ 8. Loven træder i kraft den 1. april 1978 og anvendes på skader, for hvilke de første sikre symptomer er påvist efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. Lov nr. 234 om erstatning for vaccinationsskader af 7. juni 1972 ophæves. Loven anvendes dog fortsat på skader, for hvilke de første sikre symptomer er påvist inden lovens ikrafttræden.

Lov nr. 606 af 20. december 1972 indeholder i § 2 følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2. Loven træder i kraft samtidig med loven om den sociale ankestyrelse, § 1, nr. 1-3, dog den 1. april 1973.

Stk. 2. Behandlingen af sager, som ved lovens ikrafttræden endnu ikke er færdig-

Gældende bestemmelser.

behandlet af ulykkesforsikringsrådet, tilendebringes af den sociale ankestyrelse.

Stk. 3. Afgørelser, der før lovens ikrafttræden er truffet af direktoratet for ulykkesforsikringen eller af sikringsstyrelsen, kan indbringes for den sociale ankestyrelse inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Om adgangen til at se bort fra overskridelse af klagefrister gælder reglen i § 6, stk. 3.

Forslaget.

Bilag B.

Bestemmelser i forslag til lov om arbejdsskadeforsikring der skal finde anvendelse i henhold til forslag til lov om erstatning for vaccinationsskader.

§ 14. Har en person

- 1) ved handling eller undladelse, som frembyder åbenbar risiko for skadeforvoldelse,
- 2) ved bevidst tilsidesættelse af elementære forsigtighedshensyn, eller
- 3) ved selvforskyldt beruselse

fremkaldt eller væsentligt bidraget til arbejdsskadens indtræden, kan krav på erstatning for tab af erhvervsevne og for varigt mén nedsættes eller helt bortfalde. Sikringsstyrelsen skal i så fald udtrykkeligt udtale det i sin afgørelse.

§ 18. — — —

Stk. 2. Chefen for sikringsstyrelsen fastsætter, hvilke blanketter der skal benyttes ved anmeldelse og ved de lægeerklæringer, der er nødvendige til sagens behandling. Chefen for sikringsstyrelsen fastsætter endvidere regler for, i hvilket omfang lægeerklæringer og lægeattester, jfr. stk. 3, skal honoreres med fast takst samt størrelsen af denne takst.

Stk. 3. Forsikringsselskabet afholder udgifter til lægeerklæringer, herunder speciallægeerklæringer og obduktionserklæringer, og til udtalelser og dokumentationer i øvrigt, herunder revisionsopgørelser, som er nødvendige til oplysning og behandling af en sag, der er indbragt for sikringsstyrelsen.

§ 20. Sikringsstyrelsen kan udsende sagkyndige til at foretage undersøgelse på stedet.

Stk. 2. Sikringsstyrelsen kan af arbejdsgivere, ansatte, kommuner og andre vedkommende, herunder sygehuse, institutter og behandlende læger m. v., forlange meddelt enhver oplysning, styrelsen skønner af betydning, herunder eventuelle politirapporter, hospitalsjournaler med hvad dertil hører, produktionsprocedurer, produkters og stofers kemiske bestanddele eller afskrift af så-

danne rapporter, journaler og formularer. Endvidere kan styrelsen forlange retsligt forhør i overensstemmelse med retsplejelovens § 1018, at få udskrift heraf samt at der foretages obduktion efter reglerne om lovmæssige obduktioner.

Stk. 3. For personer, der er nævnt i § 5, stk. 2, påhviler det skibsføreren at tilføre skibsdagbogen fyldige oplysninger om arbejdsskadens indtræden og omstændighederne i forbindelse hermed.

§ 21. Skadelidte skal snarest muligt efter arbejdsskadens indtræden lade sig undersøge af en læge og derefter gennemgå den lægebehandling eller den optræning, som lægen eller sikringsstyrelsen finder nødvendig. Skadelidte skal om nødvendigt lade sig indlægge til observation på sygehus eller lignende institution. Skadelidte skal endvidere efter sikringsstyrelsens bestemmelse lade sig undersøge af en læge, udpeget af sikringsstyrelsen, lade sig arbejdsprøve og efter anmodning afgive mundtlig forklaring for sikringsstyrelsen.

Stk. 2. Forsikringsselskabet skal afholde rejseudgifter, der er forbundne med skadelidtes opfyldelse af pligter efter stk. 1. Forsikringsselskabet skal endvidere yde erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, såfremt fraværet er af mindst 2 timers varighed. Som grundlag for beregningen kan højst anvendes den timefortjeneste, der svarer til den i § 37, stk. 3, nævnte årsløn.

Stk. 3. Stk. 2. gælder også, når den sociale ankestyrelse har begæret de oplysninger, der er nævnt i stk. 1.

§ 22. Sikringsstyrelsen kan efter forhandling med direktoratet for arbejdstilsynet henstille til skadelidte, at han under arbejdets udførelse iagttager sådanne forsigtighedsregler, som skønnes egnede til at forebygge, at en arbejdsbetinget sygdom bliver

forværret eller genopblusser. Endvidere kan sikringsstyrelsen henstille til skadelidte, at han ikke udfører bestemte former for arbejde, såfremt dette er påkrævet for at forhindre, at sygdommen bliver forværret eller genopblusser. Henstillingerne kan gives som midlertidige eller varige. Henstillingerne skal meddeles skadelidte i anbefalet brev med vejledning om de retlige følger, hvis henstillingen ikke efterkommes.

Stk. 2. Medfører en henstilling indtægts- tab for skadelidte, kan sikringsstyrelsen bestemme, at der ydes skadelidte en godtgørelse i anledning af det opståede indtægts- tab, i tiden indtil afgørelse træffes om erstatning for forringelse af erhvervsevnen. Sikringsstyrelsen bestemmer, på hvilken måde og med hvilket beløb godtgørelsen skal ydes.

§ 23. Efterkommer skadelidte ikke de krav eller henstillinger, der er nævnt i §§ 21 og 22, eller modarbejder han sin helbredelse ved tilsidesættelse af givne forskrifter, kan sikringsstyrelsen bestemme, at hans ret til erstatning helt eller delvis bortfalder.

Stk. 2. Såfremt de efterladte modsætter sig obduktion, kan sikringsstyrelsen bestemme, at retten til erstatning bortfalder.

§ 25. Skønner sikringsstyrelsen under sagens behandling, at sygebehandling eller optræning er nødvendig for at opnå bedst mulig helbredelse, skal forsikringsselskabet betale udgifterne herved i det omfang, disse ikke kan afholdes efter lov om offentlig sygesikring eller som led i behandlingen på offentligt sygehus. Optræningen skal foretages som efterbehandling under lægelig kontrol i umiddelbar tilknytning til sygebehandlingen i de optræningsinstitutioner, sikringsstyrelsen har godkendt hertil.

Stk. 2. Skønner sikringsstyrelsen under sagens behandling, at anskaffelse af proteser, briller og lignende hjælpemidler samt sygevogne er nødvendig for at sikre sygebehandlingsresultater, for at formindske arbejdsskadens følger eller for nøjere at kunne bestemme omfanget af erhvervsevnetabet og graden af varigt mén, skal forsikringsselskabet betale udgifterne hertil.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 gælder også ved genoptagelse af sagen med henblik på en ændret

vurdering af erhvervsevnetabet og det varige mén.

Stk. 4. Har en forsikret under arbejdet anvendt et af de hjælpemidler, der er nævnt i stk. 2, og er hjælpemidlet blevet beskadiget som følge af arbejdet eller de forhold, hvorunder arbejdet foregår, skal forsikringsselskabet afholde udgifterne til reparation, eventuelt fornyelse af hjælpemidlet.

§ 26. Når der efter sygebehandling, optræning eller anden revalidering er grundlag for at skønne over skadelidtes fremtidige tilstand og erhvervsmuligheder, afgør sikringsstyrelsen, om der tilkommer skadelidte erstatning for tab af erhvervsevne og erstatning for varigt mén. Afgørelsen skal så vidt muligt træffes inden 1 år og senest inden 3 år efter arbejdsskadens indtræden. For de sygdomme, der er nævnt i § 10, regnes fristen dog fra dagen for tilfældets anmeldelse.

Stk. 2. Afgørelse af erstatningsspørgsmålene efter §§ 27 og 28 kan træffes særskilt.

§ 27. Har en arbejdsskade medført nedsettelse af skadelidtes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde, tilkommer der ham erstatning for tab af erhvervsevne. Erstatning ydes dog ikke, såfremt erhvervsevnetabet er mindre end 15 pct.

Stk. 2. Ved bedømmelsen af erhvervsevnetabet skal sikringsstyrelsen tage hensyn til skadelidtes muligheder for at skaffe sig indtægt ved sådant arbejde, som med rimelighed kan forlanges af ham efter hans evner, uddannelse, alder og muligheder for erhvervsmæssig omskoling og optræning.

Stk. 3. Erstatningen tilkendes som en løbende ydelse, medmindre denne kapitaliseres efter reglerne i § 39.

Stk. 4. Ved fuldstændig tab af erhvervsevne udgør den løbende ydelse årlig $\frac{3}{4}$ af skadelidtes årsløn, jfr. § 37, og ved nedsættelse af erhvervsevnen en forholdsmæssig del heraf.

Stk. 5. Den årlige ydelse udbetales med $\frac{1}{12}$ månedlig forud og løber fra tidspunktet for afgørelsen, medmindre sikringsstyrelsen skønner, at særlige omstændigheder taler for et andet tidspunkt.

Stk. 6. Fra udgangen af den måned, hvor den erstatningsberettigede fylder 67 år, afløses den løbende ydelse af et engangsbetrag på 2 gange den årlige ydelse efter stk. 4. Er en

erstatningsberettiget på tidspunktet for afgørelsen fyldt 67 år, udbetales erstatningen som anført i 1. pkt.

§ 28. Har en arbejdsskade påført skadelidte varig og ikke ubetydelig skade af medicinsk art, tilkommer der ham erstatning for varigt mén. Erstatning ydes dog ikke, såfremt méngraden fastsættes til mindre end 5 pct.

Stk. 2. Sikringsstyrelsen fastsætter méngraden på grundlag af skadens medicinske art og omfang og under hensyn til de af arbejdsskaden forvoldte ulemper i skadelidtes personlige livsførelse.

Stk. 3. Ved en méngrad på 100 pct. udgør den årlige ydelse 13.000 kr. Styrelsen kan i ganske særlige tilfælde fastsætte en højere årlig ydelse, der dog højst kan udgøre 120 pct. af 13.000 kr. Ved lavere méngrader udgør den årlige ydelse en forholdsmæssig del af 13.000 kr. Beløbene reguleres efter § 38.

Stk. 4. Ménerstatningen udbetales som et kapitalbeløb, beregnet på grundlag af den efter stk. 3 fastsatte årlige ydelse. Såfremt skadelidte ønsker det, kan kapitalisering dog undlades ved méngrader på 50 pct. eller derover.

Stk. 5. Ønsker skadelidte ménerstatningen udbetalt i form af en årlig ydelse, løber denne for livstid og udbetales med $\frac{1}{12}$ månedlig forud fra tidspunktet for afgørelsen.

§ 29. Skønner sikringsstyrelsen, at de omstændigheder, der har været bestemmende for fastsættelsen af erstatning efter §§ 27 og 28, har forandret sig væsentligt, kan erstatningsspørgsmålet genoptages inden for en frist af 5 år fra erstatningens første fastsættelse. Hvis sikringsstyrelsen i det enkelte tilfælde skønner, at den endelige afgørelse af omfanget af erhvervsevnetabet eller af det varige mén ikke kan træffes inden for denne frist, fastsætter styrelsen inden udløbet af fristen en ny frist for genoptagelse af sagen til endelig afgørelse. Såfremt ganske særlige omstændigheder taler herfor, kan styrelsen se bort fra fristerne.

Stk. 2. Modtageren af løbende ydelse efter §§ 27 og 28 skal underrette sikringsstyrelsen eller forsikrings-selskabet om enhver forandring i sine forhold, som kan formodes at

medføre en nedsættelse eller bortfald af ydelsen, ligesom sikringsstyrelsen og forsikrings-selskabet skal være opmærksom på, om der indtræder sådanne forandringer i modtagerens forhold.

§ 30. Har en arbejdsskade medført døden, tilkommer der den efterladte ægtefælle et overgangsbeløb en gang for alle på 17.000 kr., reguleret efter til § 38, såfremt ægteskabet var indgået før arbejdsskadens indtræden, og samlivet bestod på tidspunktet for skadelidtes død.

Stk. 2. Er ægteskabet indgået efter arbejdsskadens indtræden, har den efterladte ægtefælle krav på samme overgangsbeløb, såfremt ægteskabet på tidspunktet for skadelidtes død havde bestået de sidste 5 år, og ægtefællerne levede sammen på tidspunktet for skadelidtes død.

Stk. 3. Overgangsbeløbet tilkommer endvidere en efterladt, som før arbejdsskadens indtræden levede sammen med skadelidte i et ægteskabslignende forhold, såfremt samlivet på tidspunktet for dødens indtræden havde bestået de sidste 5 år.

Stk. 4. Efterlader afdøde sig ingen, der er berettiget til overgangsbeløb efter stk. 1-3, kan sikringsstyrelsen tilkende en anden efterladt person overgangsbeløbet, når særlige omstændigheder taler derfor.

§ 31. Den, der er berettiget til overgangsbeløb efter § 30, stk. 1-3, og som ved skadelidtes død har mistet en forsørger, eller som ved dødsfaldet på anden måde har fået sine forsørgelsesmæssige forhold forringet, har ret til erstatning herfor. Erstatningen fastsættes under hensyn til forsørgelsens omfang og den efterladtes muligheder for at forsørge sig selv, når alder, helbredstilstand, uddannelse, beskæftigelse samt forsørgerforhold og økonomiske forhold tages i betragtning.

Stk. 2. Erstatningen ydes i form af en tidsbestemt løbende ydelse, som årlig udgør 30 pct. af afdødes årsløn, jfr. § 37, og som udbetales med $\frac{1}{12}$ månedlig forud. Perioden kan højst fastsættes til 10 år.

Stk. 3. Ydelse efter stk. 2 løber uændret i den fastsatte periode, medmindre ydelsen helt eller delvis omsættes til kapitalbeløb eller den berettigede afgår ved døden.

Stk. 4. Fra udgangen af den måned, hvor den erstatningsberettigede fylder 67 år, afløses den løbende ydelse af et engangsbetrag på 2 gange den årlige ydelse. Er en erstatningsberettiget på tidspunktet for skadelidtes død fyldt 67 år, udbetales erstatningen som anført i 1. pkt.

Stk. 5. Skønner sikringsstyrelsen, at en efterladt ikke er erstatningsberettiget efter stk. 1, kan den efterladte inden for en frist af 5 år fra styrelsens afgørelse herom kræve erstatningsspørgsmålet genoptaget. På samme måde kan en efterladt, der har fået tilkendt erstatning efter stk. 1, jfr. stk. 2, inden for en frist af 5 år efter ydelsens ophør kræve erstatningsspørgsmålet genoptaget med henblik på tilkendelse af yderligere tidsbestemt løbende ydelse.

§ 32. Efterlader afdøde sig børn, over for hvilke der påhvilede ham forsørgelsespligt efter lov om social bistand, tilkommer der hvert barn, som har den anden af sine forældre i live en løbende årlig ydelse på 10 pct., af afdødes årsløn indtil barnets fyldte 18. år.

Stk. 2. Mister et barn, som modtager løbende ydelse efter stk. 1, den anden af sine forældre, tilkommer der for den resterende tid barnet en årlig ydelse på 20 pct. af afdødes årsløn. Samme årlige ydelse tilkommer indtil barnets fyldte 18. år hvert barn, for hvilket skadelidte ved sin død stod som forsøger efter lov om social bistand.

Stk. 3. Er barnet ved det fyldte 18. år under uddannelse, kan sikringsstyrelsen, når forholdene i øvrigt taler derfor, forlænge ydelsen til tidspunktet for uddannelsens afslutning, dog længst til pågældendes fyldte 21. år.

Stk. 4. Hvis ydelserne efter stk. 1-3 udregnes til mere end 50 pct. af afdødes årsløn, nedsættes de enkelte ydelser efter sikringsstyrelsens nærmere bestemmelse til samlet 50 pct. af afdødes årsløn. Ydes der erstatning efter § 31, nedsættes ydelserne tilsvarende til 40 pct. af afdødes årsløn.

Stk. 5. Ydelserne efter stk. 1-3 udbetales med virkning fra dødsfaldet med $\frac{1}{12}$ månedlig forud.

§ 33. Såfremt de samlede årlige ydelser efter §§ 31 og 32 udgør mindre end 70 pct. af afdødes årsløn, kan sikringsstyrelsen in-

den for denne begrænsning bestemme, at erstatning under særlige omstændigheder skal tillægges andre, som afdøde helt eller delvis forsørgede, da arbejdsskaden indtraf. Sikringsstyrelsen kan bestemme, at erstatningen skal udbetales som kapitalbeløb.

§ 34. Når sikringsstyrelsen har meddelt parterne, at en sag om en anmeldt arbejdsskade må anses for afsluttet, kan krav efter loven i anledning af arbejdsskaden ikke rejses efter 1 år fra datoen for meddelelsen, medmindre sikringsstyrelsen skønner, at ganske særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 2. Såfremt afgørelse om tilkendelse af ydelse efter loven ikke kan træffes på grund af forhold, der skyldes skadelidte eller hans efterladte, bortfalder kravet efter 3 år regnet fra arbejdsskadens indtræden.

§ 35. Tilkommer der i anledning af en skade den skadelidte pension efter lov om tjenestemandspension, nedsættes værdien af skadelidtes erstatning for tab af erhvervsevnen med $\frac{2}{3}$ af værdien af det beløb, hvormed tjenestemandspensionen er forhøjet ud over den pension, der svarer til tjenestealderen på tidspunktet for pensioneringen.

Stk. 2. Medfører arbejdsskaden døden, og tilkommer der de efterladte pension efter lov om tjenestemandspension, nedsættes løbende årlig ydelse efter denne lov med $\frac{2}{3}$ af det beløb, hvormed tjenestemandspensionen er forhøjet ud over den pension, der svarer til afdødes tjenestealder ved dødsfaldet. Løbende årlig ydelse efter denne lov udbetales fra udløbet af efterindtægtsperioden.

Stk. 3. Ved beregning af den tjenestemandspension, som efter stk. 1-2 lægges til grund ved beregning af ydelser efter denne lov, ses der bort fra det samordningsfradrag, der er nævnt i kap. 9 i lov om tjenestemandspension.

Stk. 4. Stk. 1-3 gælder endvidere andre erstatningsberettigede, for hvem der med hensyn til pension er fastsat regler, der svarer til reglerne i lov om tjenestemandspension.

§ 36. Er der udbetalt skadelidte eller hans efterladte ydelser efter lovene om folke-, invalide- og enkepension eller lov om social

§ 40. Udbetaling af kapitalbeløb, bortset fra de i stk. 2 nævnte, sker gennem det sociale udvalg i den erstatningsberettigedes opholdskommune. Udbetalingen sker til fri rådighed, medmindre der for det sociale udvalg fremkommer oplysninger, der gør en sådan udbetaling utilrådelig. I så fald træffer det sociale udvalg efter retningslinier fastsat af sikringsstyrelsen bestemmelse om, på hvilken måde kapitalbeløbet skal komme den berettigede til gode. Er den berettigede umyndig, træffer det sociale udvalg efter retningslinier fastsat af sikringsstyrelsen i det enkelte tilfælde afgørelse af, hvorledes kapitalbeløbet bedst kommer den pågældende til gode.

Stk. 2. Kapitalbeløb, fastsat efter § 39, stk. 1, 2. pkt. eller stk. 3, udbetales af vedkommende forsikringsselskab på den måde, sikringsstyrelsen bestemmer i sin afgørelse om kapitaliseringen.

Stk. 3. Øvrige ydelser efter loven udbetales af vedkommende forsikringsselskab til den berettigede. Sikringsstyrelsen kan, såfremt forholdene gør det ønskeligt, udbetale ydelserne og derefter indkræve det udlagte beløb hos forsikringsselskabet.

Stk. 4. Finder sikringsstyrelsen, at modtageren af en løbende ydelse ikke bør have fri rådighed over ydelsen, træffer styrelsen bestemmelse om, på hvilken måde ydelsen skal komme den pågældende til gode.

Stk. 5. Udbetales de i stk. 1-3 omhandlede beløb på grund af anke eller af anden årsag senere end 14 dage fra datoen om underretningen om sikringsstyrelsens afgørelse, forrentes beløbet med en rente på 1 pct. under nationalbankens diskonto.

Stk. 6. Afgørelser, truffet af de sociale udvalg efter stk. 1, kan indbringes for amtsankenævne, der har den endelige administrative afgørelse.

§ 54. Sikringsstyrelsens afgørelser kan indbringes for den sociale ankestyrelse.

Stk. 2. Klage til ankestyrelsen indgives inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. For en skadelidt eller for efterladte, der på afgørelsens tidspunkt opholder sig på Færøerne eller i det øvrige Europa uden for Danmark, er fristen dog 6 uger. Opholder de sig uden for Europa, er fristen 3 måneder.

Stk. 3. Ankestyrelsen kan se bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelse herom træffes af chefen for ankestyrelsen.

§ 55. Har nogen forsætligt eller ved groft uagtsomt forhold pådraget sig erstatningspligt over for skadelidte eller hans efterladte for en arbejdsskade, der er omfattet af forsikringen, indtræder vedkommende forsikringsselskab i disses ret mod den erstatningspligtige i det omfang, det har betalt eller er pligtig at betale skadelidte eller hans efterladte erstatning efter denne lov.

Stk. 2. I tilfælde, hvor forsikringsselskabet ikke efter stk. 1 kan indtræde i skadelidtes eller hans efterladtes ret, nedsættes disses krav mod den erstatningspligtige i det omfang, forsikringsselskabet har betalt eller er pligtigt at betale de pågældende erstatning efter denne lov.

§ 57. Krav, som efter loven tilkommer en skadelidt eller hans efterladte, kan ikke gøres til genstand for arrest, eksekution eller anden retsforfølgning. Retshandler, der afsluttes af de pågældende med hensyn til sådanne krav, er ugyldige.